

BPW.7040.2.2020.HP

**Szanowny Pan
Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju, Pracy i Technologii
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa**

Szanowny Panie Premierze,

ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz.1842 ze zm.) przewiduje m.in. świadczenie postojowe dla osób prowadzących jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych. Zgodnie z art. 15zq ust. 1 tej ustawy świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz osobie wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło. Omawiane świadczenie przysługuje wymienionym osobom, jeżeli spełniają wskazane w ustawie warunki (ust. 4 pkt 1-2 oraz ust. 5 pkt 1-2 cyt. artykułu) i nie podlegają ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

W stanie faktycznym sprawy, będącym podstawą niniejszego wystąpienia, zainteresowanemu, który jest operatorem obrazu filmowego i operatorem kamery, posiadającym nadany przez Ministerstwo Kultury status artysty i opłacającym z tego tytułu składki na ubezpieczenia społeczne (kod tytułu ubezpieczenia 0530), organ rentowy oraz sąd I instancji odmówili przyznania świadczenia postojowego z tytułu niezawartych z powodu pandemii umów o dzieło, dotyczących obsługi wydarzeń sportowych, nie będących pracą artystyczną, z powodu podlegania ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

W kolejnej decyzji organu rentowego i w wyroku sądu I instancji zainteresowanemu odmówiono przyznania świadczenia postojowego, jako artyście, mimo iż jego przychód z tytułu wykonywania działalności artystycznej uległ obniżeniu z powodu pandemii. Podstawą odmowy było uznanie, iż zainteresowany nie jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, jak również nie prowadzi on takiej działalności na podstawie innych przepisów szczególnych. Wprawdzie przepis art. 8 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 266) uznaje artystów i twórców za osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, lecz zdaniem Sądu jest to regulacja mająca zastosowanie wyłącznie dla celów podlegania ubezpieczeniom społecznym i osoby te nie mogą być uznane za prowadzące taką działalność w zakresie uprawnień do świadczenia postojowego.

Z wykładni językowej i systemowej wskazanych na wstępie przepisów wynika więc, iż ustawodawca ograniczył krąg osób uprawnionych do świadczenia postojowego, nie obejmując nim twórców i artystów. Oznacza to, iż osoby te, mimo dotknięcia skutkami pandemii w postaci spadku przychodów z tytułu wykonywanej działalności twórczej lub artystycznej, zostały wyłączone z uprawnień do świadczenia postojowego, mimo iż znajdują się one w sytuacji podobnej do sytuacji osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów dotyczących przedsiębiorców.

W ocenie Rzecznika obowiązująca regulacja budzi wątpliwości z punktu widzenia konstytucyjnej zasady równości i wymaga podjęcia stosownej interwencji prawodawczej w kierunku objęcia uprawnieniami do świadczeń postojowych również twórców i artystów.

Uwzględniając powyższe na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627) uprzejmie proszę Pana Premiera o zajęcie stanowiska w przedstawionej sprawie.

Z wyrazami poważania

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/